

Procitnutí

Karel Černoch

Kouř zemi omývá,
sloup s rachotem se kácí,
pláč v dáli doznívá,

Nenenenenenenene nechci tady stát,
nechci se dívat na svou tvář,
která ohni dává divnou zář,
ou né..

Dík, že tu nejsem sám,
dík, ten kdo se mnou cítí,
vím, že je každý rád,
že tu není sám a že má vždy někoho rád,
že se může klidně smát,
a toho se však nikdy nesmím vzdát,
ou né..

Dík, že tu nejsem sám,
dík, ten kdo se mnou cítí,
vím, že je každý rád,
že tu není sám a že má vždy někoho rád,
že se může klidně smát,
a toho se však nikdy nesmím vzdát,
ou né..

Opět cítím, že mám všechno rád,
opět cítím, že se mi chce smát,
ou jé..

Ne!...